

muligt efter dem at aflægge et antageligt Regnskab for Repræsentationen. Men jeg troer dog, at det ærede Medlem gik for vidt, naar han deraf vilde slutte, at der i og for sig ikke skulde være god Villie tilstede, saa at man ikke her i Forsamlingen kunde nære et berettiget Haab om, at disse Forhold ville forandre sig. Vi maae vel hufte paa, at Forholdet har udviklet sig saaledes, at der ikke tidligere har været Tale om for Krigsministeriets Vedkommende at aflægge Regnskab paa den Maade, som det af Rigsdagen maa fordræ. Den Regnskabsmaade, som gjentager sig i det her foreliggende Regnskab, er arvet fra Fortiden, arvet fra en Tid, da der blev afgivet Regnskab til det gamle Rigsraad af 1855, og dette fandt sig i det Hele tilfredsstillende ved den Ordning, som fandt Sted. Men er det ganske vist, at Forholdet nu er anderledes, og Ingen skal udtale bestemte end jeg, at det er uheldigt ikke alene for den bevilligende Magt, men for selve Administrationen, at ikke Alt med Hensyn til Statsregnskabet er i en saadan Orden, at de gjorde Udgifter klart og tydeligt kunne oversees. Der er ogsaa en anden Bemærkning, som jeg skal tillade mig at gjøre, og det er den, at jeg troer, at det ærede Medlem tager Feil, naar han af de mindre gode Hovedregnskaber vil slutte, at heller ikke den administrative Revision skulde være i Orden. Naar jeg skal bestemt udtale min Overbeviisning i saa Henseende, er det den, at der Intet er i Veien med Hensyn til den administrative Revision. Det er, at den administrative Revision er i fuldstændig Orden med Hensyn til alle Detailregnskaber, og et Andet er, om disse Detailregnskaber ere sammenarbejdede paa en saadan Maade, at der virkelig af dem med Værdighed kan tilveiebringes et Hovedregnskab, der giver et sandt og tro Billede af Udgifterne i det Hele og meddele alle de Oplysninger, der fornuftigviis bør være tilstede som Beviis for, at Pengene ere udgivne paa en saadan Maade, at Bevillingerne virkelig ere fulgte; det er to Ting, som ikke have Noget med hinanden at gjøre. Men ligesaa vist som jeg skal indrømme — hvad jeg ikke alene paa denne Plads allerede engang har udtalt, men hvad jeg ogsaa for længere Tid tilbage og oftere aabent har erklæret paa et andet Sted —

at den Maade, hvorpaa Krigsministeriets Regnskaber hidtil ere førte, virkelig har været meget lidet tilfredsstillende ligeoverfor, hvad Bevillingsmagten maa forlange, saaledes troer jeg ogsaa at burde gjentage, at man med Sikkerhed bør og tør haabe, at der heri for Fremtiden vil skee en Forandring, og saaledes troer jeg endvidere at turde paastaae, at en Udtalelse om, at den administrative Revision ikke skulde være i Orden, paa ingen Maade er rigtig. Det er blot disse Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsføre i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler yttrede.

Ordføreren: Hvad de administrative Regnskaber angaaer, da er det ikke gjort for Udvalgets Ordfører at udtale sig om dem, thi jeg kender dem ikke; jeg har hverken den Tro, at de ere gode, eller at de ikke ere det; de staae for mig som ubekjendte. Skulde jeg gjøre nogen Bemærkning med Hensyn til de administrative Regnskaber, vilde det være den, at jeg havde ønsket, at vor Statsrevision, naar den nu engang ikke kunde faae de fyldigere og mere omfattende Regnskaber, som den ønskede og med Rette kunde forlange, idetmindste havde taget enkelte af de Specialregnskaber, der føres, for at eftersee, om der ikke deri kunde være givet en omstændeligere Meddelelse, f. Ex. om samtlige Tillæg for de 1300 eller flere forskjellige Personer, navnlig Officere; jeg vilde have ønsket, at den f. Ex. havde taget 1 eller 2 eller 3 Maanedes Regnskaber og efterseet dem. Jeg troer nu ikke, at vi egentlig kunne forlange Saadant af vor Revision, men havde den gjort det, havde vi maaskee faaet et bedre Indblik i dette Forhold. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) udtalte, at det Forslag, vi have stillet, var mildt, og at vi kunde have gjort det lidt strengere, maa jeg bemærke, at vi dog i Grunden ere enige i denne Henseende, thi skal jeg give et aldeles kort Udbrag af, hvad det ærede Medlem udtalte, og hvad vi have udtalt, bliver det dette; at vi slaae en Streg over de Feil, der ere begaaede ved Krigsministeriets Regnskabsvæsen for Finantsperioden 1862—64, i Tillid til, at den Krigsminister, vi nu have, vil ordne Sagen en heel Deel bedre.